

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 380/2025
08.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Зарић адвокат из ..., ради поништаја уговора о доживотном издржавању, одлучујући о сукобу месне надлежности између Вишег суда у Крагујевцу и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 08.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац је 07.06.2024. године Основном суду у Аранђеловцу поднео тужбу против туженог ради поништаја уговора о доживотном издржавању, а тужени је у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности суда.

Основни суд у Аранђеловцу се решењем П 443/24 од 10.03.2025. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности списе предмета упутио Вишем суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном, с обзиром да процењена вредност предметне непокретности износи 57.254 евра, односно 6.704.404,00 динара (у динарској противвредности).

Виши суд у Крагујевцу се решењем П 70/25 од 22.05.2025. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио своју надлежност па је својим актом П 1720/25 од 23.09.2025. године предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба месне ненадлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан ако законом није другачије прописано, док је чланом 39. став 1. истог закона прописано да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу - ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 3. и 4.ЗПП).

Предмет спора је поништај уговора о доживотном издржавању, због чега имовина која је предмет овог уговора не улази у састав заоставштине. У конкретном случају није реч о спору из наследноправног односа, нити о спору за потраживање повериоца према наследницима оставиоца за дугове оставиоца у смислу члана 57 Закона о парничном поступка, због чега је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште а то је Виши суд у Београду у смислу одредбе члана 4. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр.101/13) и одредбе чл. 38. и 39. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу наведеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић